

<http://cgtcatalunya.cat/spip.php?article2864>

La rebel·lió de Grècia... dos textos per a la memòria present

- Àmbits d'actuació - Formació - Materials "Sobre-Contra la Crisi" -

Date de mise en ligne : dissabte 18 d'abril de 2009

Copyright © CGTCatalunya.cat - Tous droits réservés

1.- La rebel·lió de Grècia. Per: VALIA KAIMAKI Periodista. Atenes.

Publicat a Le Monde Diplomatique en espanyol, gener de 2009. El text del periodista Valia Kaimaki ens situa en el context de la Grècia contemporània, amb les seves miríades de joves estudiants i aturats l'únic horitzó dels quals en el millor dels casos és poder arribar a cobrar 700Euros al mes, protagonistes sobtats d'una autèntica revolta popular.

Kaimaki es pregunta al final del seu article: "Serà un moviment durador? "Atès que la crisi econòmica mundial arribarà aviat, que una gran part de la joventut seguirà sent marginada, que la situació de l'educació no millorarà, i que no veurem aviat el final de la corrupció política, el foc seguirà nodrint l'incendi", assenyala el periodista i analista polític Dimitris Tsiodras. I ja no es tracta només de Grècia. El moviment ha assolit "exportar-se" o, més simplement, ha convergit amb uns altres. Per una bona raó: el fet que aquesta generació sigui la primera, des de la Segona Guerra Mundial, que no espera viure millor que els seus pares no constituïx un fenomen exclusivament grec, bé lluny d'això... "

2.- A propòsit del de Grècia: El malestar en la Societat del Benestar, per Luis Mercier Vega publicat per tsekub el 10 de Febrer de 2009 a:

<http://isladelatortuga.fullblog.com.ar/post/a-proposito-de-el-de-grecia-el-malestar-en-la-soc-321234281425>.

El bloguer "anònim" tsekub de La Isla de la Tortuga, reflexiona en veu alta sobre l'esdevingut a Grècia a partir de l'assassinat del jove Alexandros Grigoropoulos, i per a explicar-se la situació ens proposa recuperar uns vells paràgrafs escrits en la dècada dels 70 del passat segle, per un pensador anarquista que caldria recuperar, Luis Mercier Vega:

"L'absència d'una meta comuna, d'un disseny general encara que utòpic, en el conjunt dels assalariats, reforça la importància de les reivindicacions purament quantitatives i confereix un valor decisiu a la iniciativa dels poders públics. Al no tenir cap esperança quant a la transformació total del sistema econòmic i de la màquina governamental, la qual cosa implicaria un interès i una intervenció voluntària de cada treballador, només queda per exigir el màxim a un règim cada vegada menys controlable i més llunyà, però que garanteix el desenvolupament econòmic fins a l'infinit a condició que el treballador es despreocupi d'això. Al diversificar-se, la condició obrera duu a trencar el que existia -que no era molt en la pràctica, però sí en símbol i en moral- de sentiment de servei comunitari i solidaritat. La imitació del burgès, encara que sigui a escala reduïda, fa de l'obrer un burgès. Llavors es crea un desequilibri mental que només es descobreix en períodes de grans tensions, quan ho evidencien els fets. El treballador se sent íntimament condemnat per la seva sort; com tots els seus esforços no poden fondre's en un moviment col·lectiu revolucionari, no li queda més remei que adoptar l'aparença d'un burgès o d'un empresari. Això és el que veuen o endevinen importants sectors de la joventut obrera abans de ser integrats, abans d'estar ells mateixos embolicats en l'engranatge de la vida quotidiana. La seva rebel·lia, més que un menyspreu cap als vells, és un odi cap al conformisme i com un rebuig a la societat que els proposen. "

El dissabte 6 de desembre del 2008, un adolescent de 15 anys de nom Alexandros Grigoropoulos va ser assassinat, en circumstàncies no esclarides, per la policia a Atenes.

Antonio Carretero, Coordinador Ateneu Confederal

>>>> Adjuntem el document: